

Camí de Collsuspina, Camí de Centelles

L'Estany

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Camí de Collsuspina, s/n
Emplaçament	Ascendeix fins carenar el Serrat de l'Horabona, pel costat del Puig Rodó.
Alçada:	986

Coordenades:

Latitud:	41.86305
Longitud:	2.11979
UTM Est (X):	426947
UTM Nord (Y):	4634946

Classificació

Número de fitxa	08079 - 50
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Medieval
Segle	XIV
Estat de conservació	Regular
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de l'Estany
Autoria de la fitxa	Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa:	dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un camí amb un traçat que parteix del nucli històric en direcció al sud-est. El camí comptava amb el terreny natural com a ferm, amb una amplada de pas aproximada de 3 peus; equivalents a uns 1,20 m de mitjana (el 1862).

El camí sortia del poble de l'Estany pel costat de cementiri i de l'església del Monestir de Santa Maria de l'Estany, fins al Pontarró, i a partir d'allà començava a ascendir progressivament fins a carenar el serrat de l'Horabona, passant pel costat del jaciment arqueològic de Puig Rodó (ja fora del terme municipals de l'Estany), i continuava cap a Collsuspina, perllongant-se fins a Centelles.

Història

Les referències documentals més antigues actualment consultades en donen notícia des del segle XVIII, de manera indirecta, a través del diari dels viatges de Francisco de Zamora, quan descriu la situació del poble de Centelles i explica que les dones entanyenques filen llana per les fàbriques de Centelles:

(...) "Centellas, villa buena y bien situada, en donde hay fábricas y comercio; y aunque nosotros no pudimos bajar a ver esta villa por falta de tiempo, supimos de persona segura que contiene 1.250 vecinos en cerca de 400 casas, (...) hay 62 fábricas que contienen juntas 160 telares. (...) Consumen los fabricantes de esta villa mil arrobas de lana cada año, de los que sólo toman dos mil en el país, comprando las restantes en Aragón. (...) Los fabricantes de esta villa hacen trabajar a su cuenta 50 telares en San Feliu de Codinas, (...). A más hacen hilar de su cuenta todas las mujeres de Seva, Tona, Ayguafreda, Auló, Monistrol de Calders, Estany, Figueró, etc., y cuasi todas las cases de los labradores vecinos de hora y media alrededor. Envían lo trabajado a Madrid, Zaragoza, Valencia y demás del Reino, sin lo que consumen Vique, Olot y demás de Cataluña, teniendo tal despacho que es preciso pedir muy de antemano lo que se quiere. Trabajan estameñas de todos los colores, però el tinte no es Bueno, siendo sólo lo que les falta para la perfección. Estas fábricas van cada día en aumento."

[De Zamora, 1787-1973, pàg. 57]

En el qüestionari sobre els principals camins existents al poble de l'Estany, respost per l'alcalde Joan Tort l'any 1862, el camí de Collsuspina és el cinquè i darrer en aparèixer descrit, i s'indica que en aquell moment tenia una amplada mitja d'uns 3 peus (equivalent a poc més de 1,20 m), que era un camí de ferradura, que passa pel terme de Ferrerons (agregat a Moià), que continua fins a Centelles, i que es trobava en mal estat "casi intransitables". També s'esmenta que "Este camino es transversal y de escasa importancia, pero facilita las comunicaciones con los de Collsuspina, Tona y Centellas, y por ser contiguos a las carreteras de Vich y Manresa el 1o (Collsuspina) y de Vich a Bar[cel]ona los dos últimos (Tona i Centelles)".

En el mapa planimètric de l'Estany elaborat per l'Instituto Geográfico y Estadístico de España de 1914, i copiat pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya l'any 1936, s'observa com encara a començament del segle XX se'n conservava intacte el traçat, i se l'anomena "camino de Estany a Collsuspina".

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

DE ZAMORA, Francisco (1787). Diario de los Viajes hechos en Cataluña. (1787). Ed. Curial, Barcelona.

GUTIERREZ Daniel; MORROS Jordi; URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural de l' Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

POU, Aureli-VINYETA, Ramon. (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín. Barcelona.

